

for det øvrige Land for sig gjort opmærksom paa, at det ikke er noget stort Spørgsmaal, at det ikke faar noget videre at betyde, og at det, hvis det dog skulde faa nogen Betydning, vil blive — naar man ser paa Partiernes Styrke ved Valgene og det Mandatantal, de kan faa dels i Enmandskredse, dels ved Tillægsmandaternes Fordeling — ikke i Retning af større Retfærdighed, men tværtimod større Uretfærdighed. Det er en Selvfølge, at hvis der ingen Forandring sker ved, at man gør op for hver Del af Landet for sig, er det, fordi en mulig Ulighed i den ene Del, København-Frederiksberg, ophæves af en modsat Ulighed i den øvrige Del af Landet, og hvis det faar nogen Betydning, hvis det medfører nogen Forandring, saa vil det altid blive den Forandring, at et Parti, eller maaske flere Partier, enten i København eller i det øvrige Land faar Tillægsmandater, som ikke kunde tilkomme dem, hvis man slog det hele sammen. Det er, synes jeg, noget saa let forstaaeligt, at den eneste Betydning, det kan faa at gøre op for hver Del for sig, er, at der fremkommer noget uretfærdigt, naar man ser paa Stemmetallet og Mandatantallet. Men dette er, som den højtærede Indenrigsminister har sagt, ikke noget stort Spørgsmaal, og jeg hører til dem, der siger: Naar man kan imødekomme Folk, der er meget misfornøjede, selv om jeg anser deres Misfornøjelse for ubegrundet — naar man kan imødekomme Folk, som har haget sig fast i et eller andet, der efter min Mening ikke har stort at betyde, men som for de paagældende efter deres Udtalelser at dømme spiller en ualmindelig stor Rolle, hvorfor saa ikke være højmodig og — selv om man ikke finder, det har nogen større Betydning, eller maaske netop fordi det ikke har nogen større Betydning, — imødekomme saadanne Ønsker. Det kan, efter alt hvad der foreligger, ikke spille nogen nævneværdig Rolle for noget Parti. Endnu mindre for København og Landet, for der har man fastslaaet Mandatantallet: 25 og 115. Jeg skulde derfor ikke have været utilbøjelig til at fastholde Ændringsforslaget, hvis man indenfor de forskellige Grupper i Udvalget havde kunnet give det sin Tilslutning; thi saa havde vi, om jeg saa maa sige, dog gjort de paagældende Medlemmer den Glæde at tage et vist Hensyn til det, der for dem spiller en saa overordentlig stor Rolle. Om der kan blive en Mulighed

for at finde en Løsning, der kunde tilfredsstille dem, ved jeg ikke. Jeg forstod paa den højtærede Ministers Udtalelser, at dette heller ikke for ham var af saa stor Betydning, at han vilde holde bestemt paa Lovforslagets Affattelse paa dette Punkt, men at han kunde tænke sig at gaa med til at imødekomme de to ærede Medlemmer, for hvem det spiller saa stor en Rolle at faa slaaet fast, at der skal foretages to Opgørelser, som en Gang imellem vil kunne medføre Uretfærdighed, mensom, saa vidt man kan se, som Regel ikke vil medføre nogen som helst Forandring med Hensyn til Fordelingen af Mandaterne mellem Partierne.

Det var den ene af de Ting, jeg gerne vilde have Lov til at gøre Rede for og sige min Mening om. Det andet, jeg vil gøre et Par Bemærkninger om, er Forholdet mellem København og Landet i sin Almindelighed. Baade det ærede Medlem for Horsens Landkreds og det ærede Medlem for Esbjerg-Kredsen (Slebsager) har her, synes jeg, meget stærkt angrebet Forslaget, men det vil igen sige, som ogsaa Ministeren paaviste, de Forslag, der i tidligere Rigsdagssamlinger er fremsatte af mig. Jeg tager mig nu de Angreb, som i saa Henseende er rettede, overordentlig let, thi de Forslag, som jeg har haft Lejlighed til at fremsætte, og som jo var væsentlig de samme i de Rigsdagssamlinger, jeg i det hele havde den Ære at fremsætte Valglovsforslag, var med Hensyn til Antal af Mandater for København-Frederiksberg og det øvrige Land i nøje Overensstemmelse med, hvad man i Rigsdagssamlingen 1909—10 vedtog her i Folketinget, hvor Stillingen jo tilmed var den, at det af den daværende Indenrigsminister med Hensyn til Fordelingen foreslaaede blev ændret af Udvalget, for hvilket det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) var Formand og det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) Ordfører. Kredsinddelingen blev, jeg vil ikke sige fulstændig omkalfatret, men i meget høj Grad forandret; samtidig blev Mandatantallet forøget fra 127 til 129, og af de to nye Kredse gav man København den ene og Jylland den anden. Altsaa, hvis det af mig forelagte Valglovsforslag, med hvilket det nu foreliggende er i Overensstemmelse, giver København for mange Mandater, maa ogsaa det Venstre, der i 1909—10 foretog denne Omlægning, have Ansvar derfor. Det vilde efter min Mening have været rigtigere — som jeg for Resten havde Lejlighed til at sige ved